

Ο Bruce Alan Brown, εγκατέλειψε τα εγκόσμια στα 80 του, στην Santa Barbara της Καλιφόρνια πριν τέσσερις μέρες. Αξιωμαθόνευτος διότι με τη δουλειά του πέτυχε δυο πράγματα. Το ένα ήταν, όπως σημείωσαν οι Los Angeles Times, να μετατρέψει το surfing σε ένα παγκόσμιο πολιτιστικό φαινόμενο. Το άλλο, να αλλάξει την εικόνα των μοτοσυκλετιστών από κακά παιδιά, σε συμπαθείς φυσιογνομίες.

Γεννημένος τον Δεκέμβρη του '37 στη δυτική ακτή, στο Σαν Φρανσίσκο, ο Bruce Brown αναφέρεται ως σκηνοθέτης ντοκυμαντέρ. Οι δυο πιο ξεχωριστές δημιουργίες του, αυτές που τον έκαναν και διάσημο ήταν το *The Endless Summer* (ατελείωτο καλοκαίρι), που γυρίστηκε το '64, με πενιχρά μέσα, αλλά το '66 προβλήθηκε σε εθνικό επίπεδο στις Η.Π.Α. και έκανε πάταγο. Πέντε χρόνια αργότερα, το '71 γυρίστηκε το *On any Sunday* (κάθε Κυριακή) το οποίο προτάθηκε για Όσκαρ.

Η πρώτη δημιουργία του αρκούσε για να τον τοποθετήσει στο Hall of Fame των σέρφερς στο Huntington Beach, της Καλιφόρνια και η δεύτερη έφτανε για να αποκτήσει μια θέση στο AMA Motorcycle Hall of Fame Museum, στο Pickerington του Οχάιο.

Οι διακρίσεις αυτές όμως, δεν είναι κάτι μπροστά στο αντίκτυπο που είχαν τα ντοκυμαντέρ του. Οι ιδέες ήταν απλές στη σύλληψη, δύσκολες στην εφαρμογή.

Στο The Endless Summer, παρακολουθεί δυο σέρφερς, τον Mike Hynson και τον Robert August, οι οποίοι κυνηγούν δυο πράγματα. Κύματα και καλοκαίρι. Ταξιδεύουν σε όλο τον πλανήτη, εκεί που οι θάλασσες είναι ζεστές, και εκεί όπου το κύμα είναι αρκετά μεγάλο ώστε να σερφάρουν.

Με προϋπολογισμό 50.000 δολάρια, ποσό ελάχιστο μεν για ταινία, αλλά διόλου εύκολο να βρεθεί τότε, ο B.B. και η ολιγομελής του ομάδα έφυγαν από τη Χαβάη, βρέθηκαν στη Νέα Ζηλανδία, στις ακτές της Γκάνας. Διέσχισαν τον ισσημερινό τέσσερις φορές καταγράφοντας δεκαπέντε χιλιόμετρα κινηματογραφικού φιλμ. Στην Ινδία, οι τελωνειακοί κατάσχεσαν στις ιστιοσανίδες τους. Στην Κένυα αντίκρισαν μια επανάσταση. Και στα νερά του Ινδικού Ωκεανού, απέφυγαν καρχαρίες και άλλα σαρκοφάγα ψάρια.

Ο Roger Riddell, ο οποίος εργάστηκε για την ταινία και ταξίδεψε με τον Brown στην εξαντλητική οδύσσεια ανά τον κόσμο, μας υπενθύμισε ότι παρά το γεγονός ότι οι διανομείς δεν ήθελαν να παίξουν το δημιούργημά του, ο Brown ήταν τόσο σίγουρος ότι το κοινό θα έβλεπε και θα εκτιμούσε την ταινία, ώστε μίσθωσε κινηματογραφική αίθουσα στο Wichita Kan για να αποδείξει ότι, ακόμα και σε ένα μέρος εκατοντάδες μίλια μακριά από την θάλασσα, οι θεατές θα σπεύσουν για να την δουν.

Τα πλήθη γέμιζαν την αίθουσα, αλλά οι διανομείς παρέμειναν δύσπιστοι. Έτσι, ο B.B. σε μια ακόμα επίδειξη αυτοπεποίθησης νοίκιασε κινηματογράφο στη Νέα Υόρκη, ώστε να προβληθεί το ντοκυμαντέρ του. Υποτίθεται ότι θα έπαιζε για μια εβδομάδα μόνον. Προβαλλόταν αδιαλείπτως για 18 μήνες. Ο Steve Pezman, πρώην εκδότης του περιοδικού Surfer, δήλωσε ότι η ταινία έδειξε το surfing ως ποίηση και ως άθλημα. Ήταν μια δήλωση για τις αξίες μιας νέας γενιάς.

MOTORCYCLE SPORT AND THE MEN WHO RIDE ON ANY SUNDAY

A FILM BY BRUCE BROWN

